

34. møde.

Fredag den 1. marts kl. 11.

Formanden:

I skrivelse af 27. februar meddeler arbejdsministeren, at han ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om almindelig arbejderbeskyttelse. (Køre- og hviletid i international vejtransport).

I skrivelse af 28. februar meddeler indenrigsministeren, at han ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til lov om indfødsrets meddelelse.

I skrivelse af 28. f. m. anmoder finansministeren under henvisning til § 51 i lov af 18. juni 1969 om tjenestemænd i staten m.v. om, at der af folketinget blandt dets medlemmer vælges 8 medlemmer og stedfortrædere for disse til lønningrådet for en periode af 4 år fra den 1. marts 1974 at regne.

Skriftlig fremsættelse af lovforslag.

Arbejdsministeren (Johan Philipsen):

Hermed tillader jeg mig for det høje ting at fremsætte *forslag til lov om ændring af lov om almindelig arbejderbeskyttelse. (Køre- og hviletid i international vejtransport).*

Lovforslaget tilsigter at tilvejebringe hjemmel til udfærdigelse af bestemmelser, der opfylder den europæiske overenskomst af 1. juli 1970 om arbejdet for besætninger

på køretøjer i international vejtransport (AETR).

Overenskomsten, der er optrykt som bilag 2 til forslaget, indeholder regler om chaufførers køretid og hviletid, alder m. v. samt regler om køretøjets bemanning.

Når lovforslaget fremsættes nu, skyldes det, at der blandt EF-landene har været enighed om det ønskelige i, at EF-landene foretager ratifikation af overenskomsten samtidig og senest i foråret 1974; det vil derfor være nødvendigt, at også Danmark er rede til at ratificere overenskomsten og have sin følgelovgivning i orden.

Reglerne svarer nøje til De europæiske Fællesskabers regler for landevejstransport, jfr. rådsforordning 543/69, som ændret ved rådsforordningerne 514/72 og 515/73 om harmonisering af visse sociale forskrifter inden for landevejstransport.

Til gennemførelse af EF-reglerne vedtog folketinget den 29. november 1972 lov nr. 508 om kontrol med overholdelsen af De europæiske Fællesskabers forordninger om arbejderbeskyttelse inden for landevejstransport.

Da der her er tale om ganske tilsvarende regler, skal jeg hermed anbefale lovforslaget til hurtigt og velvillig behandling.

Indenrigsministeren (Jacob Sørensen):

Jeg skal herved tillade mig for det høje folketing at fremsætte *forslag til lov om indfødsrets meddelelse.*

Nærværende lovforslag er udarbejdet efter de samme retningslinier som det forslag, som jeg forelagde for folketinget den 10. januar 1974, og som blev vedtaget af folketinget ved 3. behandling den 25. januar 1974. Det nu fremsatte forslag omfatter i alt 975 personer.

I lighed med tidligere år er det min hensigt senere i folketingsåret at fremsætte forslag om meddelelse af dansk indfødsret til yderligere et antal personer.

Med disse ord skal jeg anbefale lovforslaget til det høje folketings velvillige og hurtige behandling.

Den første sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til folketingsbeslutning om opgøvelse af alle bruttoindkomster til ligningsmyndighederne [af Knud Jespersen m. fl.].

(Forslaget til folketingsbeslutning (nr.IX) findes i tillæg A. sp. 1295, fremsættelsen i tidenden sp. 1615).

Forslaget sattes til forhandling.

Finansministeren (Anders Andersen):

Lad mig først sige, at jeg selvfølgelig kan være enig med forslagsstillerne i, at man skal søge at begrænse de ulovlige skatteunddragelser mest muligt. Derom kan der ikke herske nogen som helst tvivl.

I forslagets første punkt opfordres regeringen til at udnytte kontrollovens muligheder for at indhente oplysninger om navngivne personers indskud, lån, depoter m.v. og disses afkastning.

For så vidt angår indskud i banker og sparekasser, er udnyttelsen af bestemmelsen et naturligt led i ligningsarbejdet, og ligningsmyndighederne benytter denne hjemmel, hvor de finder anledning til det.

Derimod benyttes bestemmelsen næppe i større omfang, for så vidt angår indskud hos vekselerere og advokater. Det skyldes også praktiske forhold. Ligningsmyndighederne vil i mange tilfælde ikke vide, at en skatteyder i kortere eller længere tid har et indskud hos en advokat eller hos en vekselerer.

I anledning af bemærkningerne i fremsættelsen om en videregående kontrol vil jeg gerne nævne, at regeringen undersøger muligheden for gennemførelsen af en automatisk oplysningspligt vedrørende renttilskrivning på bank- og sparekassekonto. Men man må også forstå, at det ikke er noget enkelt problem. Det er jo mange millioner renttilskrivinger årlig, som i så tilfælde skal registreres, og som skal opgives. Det kan kun lade sig gøre over edb-kørsel. Hvis det overhovedet rent praktisk kan lade sig gøre.

Dette vil vi undersøge nærmere og være positivt indstillet over for, hvis ikke det medfører, at man sætter et kæmpekontrolmaskineri i gang uden at kunne få noget væsentligt ud af det. Man har erfaringer fra andre lande, hvor man har prøvet det, og

hvor man er gået væk fra det, f. eks. i Sverige, og dér har man så gennemført, at man tager stikvise kontroloplysninger. Den mulighed foreligger altså også, at man i første omgang, måske gennem stikvise kontroloplysninger, kunne komme hurtigere i gang med en større oplysningspligt på disse områder eller en større kontrol på disse områder.

Så må jeg sige, at jeg ikke rigtig forstår begrundelsen for forslaget om at pålægge forsikringssselskaber pligt til at give ligningsmyndighederne oplysninger om udbetalte erstatninger. Jeg tror, det vil være alt for vidtgående, hvis man gør det, idet jo langt de fleste af disse oplysninger vil være uden ligningsmæssig værdi.

Forslaget om at lade alle skattebøger være offentlige må jeg afvise. Jeg ser ingen grund til at søge gennemført lovændring på dette punkt. Loven om offentlighed i forvaltningen undtager jo netop oplysninger om enkeltpersoners personlige forhold, også økonomiske forhold, fra offentlighedskravet, og jeg finder, at det ville være urimeligt over for de enkelte skatteborgere her i landet, hvis man ville fastlægge, at alle sådanne personlige forhold skulle være offentligt tilgængelige.

Endelig opfordrer forslagsstillerne regeringen til at afskaffe alle ekstraordinære afskrivningsregler. Dér vil jeg gerne pege på, at reglerne jo i sin tid blev indført med meget stor tilslutning her i folketinget, bl. a. for at fremme eksporten, og jeg tror bestemt ikke, at tiden er inde til overhovedet at overveje at skulle afskaffe disse. Jeg må måske også tilføje, at det til syvende og sidst vil være til skade for arbejdere og funktionærer på de pågældende virksomheder.

Derimod er regeringen indstillet på, at der må sættes ind, når det drejer sig om misbrug af disse afskrivningsregler, altså hvor man på en utilsigtet måde lovligt måske udnytter fordele, som efter almindelig retsopfattelse virker urimelige. Jeg kan da nævne, at som et led i denne linje vil der i løbet af få dage blive fremsat et lovforslag, der netop tager sigte på disse forhold i forbindelse med kommanditselskaber o. lign., og hvor vi i dette lovforslag strammer de nuværende regler stærkt og derved vil kunne forhindre et sådant misbrug.

Så skal jeg til sidst knytte nogle bemærk-